

การสำรวจแบบจำลองทางกายภาพของแม่น้ำด้วยเทคนิคเลเซอร์ไทรแองกูเรชั่น

The survey of physical river model by laser triangulation technique

อิทธิพล ธิญญเจริญ¹, จิระกานต์ศิริวิชัยไมตรี², และวารววุฒิวณิช³
Ittipon Tunyajaroen¹, Chirakam Sirivitmairie², Varawoot Vudhivanich³

บทคัดย่อ

การสำรวจแม่น้ำตามธรรมชาติโดยปกติสามารถทำได้โดยการใช้อุปกรณ์สำรวจภาคสนาม ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องใช้เวลาและแรงงานมาก บทความนี้จึงนำเสนอวิธีการสำรวจแม่น้ำโดยสร้างแบบจำลองทางกายภาพของแม่น้ำ โดยยกตัวอย่างแบบจำลองทางกายภาพของป่าสักหน้าตัดที่ กม. 20+700 – กม.22+400 ในกรณีวิจัยนี้ได้ทำการทดสอบถูกต้องและความแม่นยำของเครื่องมือที่ใช้หลักการของเลเซอร์ไทรแองกูเรชั่นในการสำรวจแบบจำลองทางกายภาพของแม่น้ำ โดยเครื่องมือมีหลักการทำงานโดยการยิงแสงเลเซอร์ลงบนแบบจำลองในแนวตัดขวางเป็นเส้นตรงตลอดความกว้างของแม่น้ำ ในขณะที่เดียวกันจะใช้กล้องวิดีโอบันทึกภาพรูปร่างของเส้นเลเซอร์ ในการประมวลผลจะนำภาพที่บันทึกได้จากกล้องวิดีโอมาทำการวิเคราะห์รูปร่างของเส้นเลเซอร์ที่หน้าตัดด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำการประมวลผลภาพหน้าตัดแม่น้ำด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ภาพถ่ายจะได้ผลเป็นค่าพิกัด (x, y) ของหน้าตัดแบบจำลองแม่น้ำ จากการเปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างการสำรวจโดยวิธีเลเซอร์ไทรแองกูเรชั่นกับการสำรวจด้วยสุคนธ์ ผลการเปรียบเทียบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) 0.999 ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน(Error)เท่ากับ 0.33 มิลลิเมตรหรือ 0.54 % เมื่อทำการวัดความลึกเปรียบเทียบกับสุคนธ์ นอกจากนี้เครื่องมือเลเซอร์ไทรแองกูเรชั่นยังมีความละเอียดในการสำรวจหน้าตัดทางน้ำ 1300-1600จุดต่อหนึ่งหน้าตัด และใช้เวลาในการสำรวจเฉลี่ยเพียงหน้าตัดละ 1 วินาที เมื่อเปรียบเทียบกับสุคนธ์นั้นมีความเร็วและความละเอียดสูงมากกว่า เครื่องมือในการสำรวจนี้จึงเหมาะกับงานสำรวจที่ต้องการความละเอียดสูง เทคนิคการสำรวจแบบใหม่นี้จะช่วยลดเวลาและแรงงานที่ต้องใช้ในการสำรวจอย่างมาก

คำสำคัญ เลเซอร์ไทรแองกูเรชั่น, วิเคราะห์ภาพถ่าย, แบบจำลองทางกายภาพ, แบบจำลองลำน้ำ, สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Abstract

The survey and validation of the physical natural river model is normally done by filed survey equipment. This method is time consuming and labor-intensive. This article presents a survey of the physical river model with a case study: Pasak River at the section km. 20 + 700 – km. 22 + 400. In this study, a survey tool equipped with laser triangulation method was tested for precision and accuracy. The instrument works by firing a line of laser beam across the entire width of the river model. At the same time, a digital video camera was used to record the shape of the laser line on the surface of the river model. The image of each section was processed by software to convert the shape of the laser

¹ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม 73140

¹Department of Irrigation Engineering, Faculty of Engineering at Kamphaengsaen, Kasetsart University, Kamphaengsaen Campus, NakhonPathom 73140, Thailand.

*Corresponding author: Tel: +66-8-573-3357, E-mail: ittipon.kps@gmail.com

line to coordinate of x, y of the river section. The comparison between the laser triangulation tool and a hookage shows the correlation of 0.999 and the error of 0.33 millimeter or 0.54%. In addition, the laser triangulation tool has the cross-sectional resolution of 1300-1600 points per section and the average processing time of 1 second per section. The laser triangulation survey offers the speed and a higher resolution than the hookage survey. This survey tool is ideal for applications that require high resolution survey and also reduce the time and labor dramatically.

Keywords Laser triangulation, Image processing, Physical model, river model, Correlation

E-mail: ittipon.kps@gmail.com

คำนำ

การสำรวจแม่น้ำของประเทศไทยนิยมใช้การสำรวจด้วยกล้องโทโทลสเตรชั่นและปริซึมซึ่งต้องใช้แรงงานคนและเวลาในการทำงานในปริมาณมากจึงต้องมีการหาวิธีการและเทคนิคเข้ามาช่วยในการสำรวจการสำรวจทางอุทกศาสตร์ (Hydrographic surveys) ซึ่งเข้ามาในภายหลังเป็นการสำรวจที่เน้นสำรวจเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำโดยมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและนำเทคโนโลยีการวัดแบบอ้อม (Indirect measurement) ที่นิยมใช้กันก็มี เช่น การใช้คลื่นโซนาร์ การใช้การสะท้อนของคลื่นเสียง การสแกนโดยเรือและมีทุ่นที่ติดตั้งเรดาร์ เป็นต้น

ในปัจจุบันเลเซอร์ได้นิยมใช้มากขึ้นเพราะมีความเข้มแสงและความละเอียดของแสงสูงทำให้เมื่อแสงเลเซอร์ตกกระทบกับวัตถุจึงเกิดเป็นรูปร่างตามวัตถุนั้นๆ จึงมีประโยชน์ในการนำมาสแกนหารูปร่างของวัตถุได้ เครื่องมือที่ได้พัฒนาขึ้นจึงนำเอาเลเซอร์เข้ามาใช้ซึ่งจะติดตั้งอยู่ด้านบนของแบบจำลองกายภาพของแม่น้ำและมีการทำงานคือฉายเส้นเลเซอร์ยาวเป็นเส้นตรงในแนวขวางตลอดความกว้างของแบบจำลองแม่น้ำและอุปกรณ์สำรวจจะเลื่อนไปตามแนวคลองโดยใช้กล้องวิดีโอ CCD ในการบันทึกภาพรูปร่างของเส้นเลเซอร์ในแต่ละหน้าตัดของคลองและนำไปวิเคราะห์ภาพเพื่อหาความลึกของแบบจำลองทางกายภาพของแม่น้ำ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัดความลึกของแบบจำลองแม่น้ำในครั้งนี้เพื่อต้องการสร้างเครื่องมือต้นแบบในการสำรวจแบบจำลองแม่น้ำแบบใหม่และทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือในการหาความลึกของแบบจำลองแม่น้ำโดยมีเป้าหมายใช้ในการสำรวจหาความลึกแบบจำลองแม่น้ำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยอาศัยหลักการของเลเซอร์โทเรอองกูเรชั่น

อุปกรณ์และวิธีการ

การออกแบบติดตั้งเครื่องมือเลเซอร์โทเรอองกูเรชั่นในการสำรวจแบบจำลองแม่น้ำ

(The design of laser triangulation tool to survey the river model)

การติดตั้งเครื่องมือสำหรับทดลองและพัฒนาในการสำรวจแบบจำลองแม่น้ำด้วยเทคนิคเลเซอร์โทเรอองกูเรชั่น Forest (2004) ได้กล่าวถึงใช้หลักการสามเหลี่ยมในการติดตั้งอุปกรณ์ โดยจะส่องเลเซอร์ลงไปพื้นผิวและใช้ประโยชน์จากกล้องที่จะมองรูปร่างขณะที่ฉายแสงเลเซอร์ลงบนวัตถุ เลเซอร์ Diode และกล้อง CCD มีการติดตั้งภายใต้มุมคงที่การสร้างสามเหลี่ยมระหว่างอุปกรณ์จึงเรียกวิธีนี้ว่า โทเรอองกูเรชั่นเพราะการกำหนดค่ามุมและค่าระยะจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมุมกล้องและภาพที่ถ่ายได้ดังแสดงในรูป Figure 1

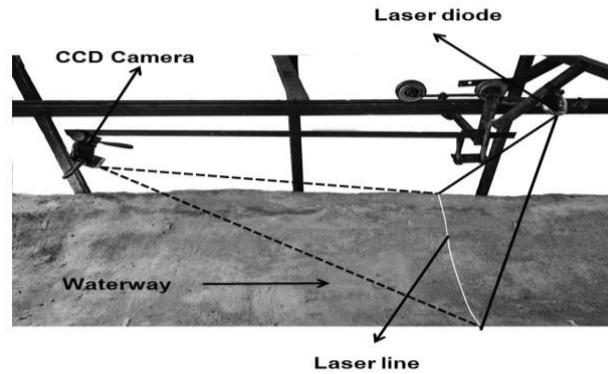

Figure 1 การติดตั้งเครื่องมือทดสอบในห้องปฏิบัติการชลศาสตร์

โดยที่ค่าระยะระหว่างเลเซอร์กับกล้อง 1.3 เมตรต้องไม่ใช่ระยะห่างกันมากเกินไปไม่เช่นนั้นกล้องจะไม่สามารถบันทึกภาพได้ในการติดตั้งมุมของกล้อง 45° กล้อง CCD ที่ใช้ในการทดสอบมีขนาดมุมมองของกล้องในแนวราบกว้าง 44° ซึ่งมีมุมมองประมาณ 1.3 m. ส่วนในแนวตั้งกล้องนั้นมีมุมมองในแนวตั้งกว้าง 25° มีมุมมองกว้างประมาณ 40 cm.

ความละเอียดของภาพจากกล้อง CCD

(The resolution of the camera CCD)

กล้องที่ใช้บันทึกภาพเป็นกล้องวีดีโอดีจิจิตอลงาน Sanyo vpc-hd2000 full hd 1920x1080p โดยจะถ่ายภาพออกมาเป็นแบบ Full hd ขนาด 1920x1080 พิกเซล ขนาดมุมมองในแนวราบเท่ากับการทดสอบมีขนาดมุมมองของกล้องในแนวราบกว้าง 44° ซึ่งมีมุมมองประมาณ 1.3 เซนติเมตร ส่วนในแนวตั้งกล้องนั้นมีมุมมองในแนวตั้งกว้าง 25° มีมุมมองกว้างประมาณ 40 เซนติเมตร

ค่าความละเอียด (Resolution) คือ ค่าความละเอียดของภาพต่างๆ โดยกำหนดเป็นจำนวนเม็ดสี (Pixels) ต่อหนึ่งหน่วยความยาวของภาพนั้นๆ

การหาค่าความละเอียดของภาพจากกล้องในแนวราบ (Horizontal) มีความละเอียด 0.37 มิลลิเมตรในแนวตั้ง (Vertical) มีความละเอียด 0.37 มิลลิเมตรเป็นขอบเขตความละเอียดของกล้องที่ใช้ในการสำรวจ

การจัดเตรียมภาพก่อนการวิเคราะห์ภาพถ่าย

(Pre-image processing)

หลักการจัดเตรียมภาพเพื่อการวิเคราะห์ภาพถ่าย (Image processing) กระบวนการทำงานที่นำมาใช้กับการวิจัยคือ Thresholding technique ก็คือการแปลงภาพจากภาพที่มีหลายสี (Multilevel image) ให้มีการแสดงผลแค่ 2 ระดับสี คือ ขาว กับ ดำ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะแทนค่าด้วย 0 และ 1 หรือ 1 บิต ซึ่งก็คือภาพสองระดับ หรือเรียกว่า Binary image

Gonzalez (2008) ได้กล่าวถึงเทคนิควิธี Thresholding Technique ว่าคือการพิจารณาทีละจุดโดยไล่คำนวณตามค่าพิกัด $I(x, y)$ นั้นๆ ที่ทำการพิจารณานำมาเปรียบเทียบกับค่า ค่าขีดแบ่ง (Threshold) และนำมาสร้างเงื่อนไขในการแปลงรูปภาพ โดยในงานวิจัยนี้เหมาะสำหรับนำวิธีการนี้มาใช้เนื่องจากภาพที่นำมา

ประมวลผลเส้นเลเซอร์และพื้นหลังมีความแตกต่างกันมาก โดยใช้การกำหนดค่าแบบเชิงเดี่ยว (Single threshold) ถ้าค่าน้อยกว่าค่าขีดแบ่ง มีค่าเป็น 1 (จุดดำ) และถ้าค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่า Threshold จะมีค่าเป็น 0 (จุดขาว) ดังสมการที่ (1) และแสดงใน Figure 2

$$D_{(x,y)} = \begin{cases} 0, & \text{ถ้า } I_{(x,y)} < T \\ 2^B - 1, & \text{กรณีอื่นๆ} \end{cases} \quad (1)$$

เมื่อ

$D_{(x,y)}$ คือ ค่าพิกัดภาพ Thresholds หลังพิจารณา

I คือ ค่าความเข้มแสงของจุดภาพ ณ ที่กำลังพิจารณา

T คือ ค่าขีดแบ่ง (Thresholds)

B คือ จำนวนบิตของภาพ

ภาพต้นแบบก่อนประมวลผลด้วย Thresholding

ภาพ binary ผลลัพธ์

Figure 2 การแปลงข้อมูลภาพจากภาพต้นแบบด้วยวิธี Thresholding ให้เป็นภาพ Binary ด้านล่าง

เมื่อได้ภาพ Binary ผลลัพธ์โปรแกรมจะประมวลผลรูปภาพเพื่ออ่านค่าตำแหน่งของพิกเซลเส้นสีขาว โดยจะประมวลผลจากขอบภาพด้านล่างไปจนถึงจุดสีขาวบนเส้น ซึ่งจะประมวลผลหาตำแหน่งของพิกเซลเส้นเลเซอร์ที่ละพิกเซลจนสุดความยาวของรูปภาพในแนวราบ (Horizontal) ซึ่งมีขนาดความยาวภาพละ 1,300-1,600 Pixels. โดยถ้ามีเส้นขาวหรือข้อมูลตรงตำแหน่งพิกเซลนั้นๆ อ่านค่าไม่ได้โปรแกรมจะอ่านค่าเป็น 1 แต่ถ้าอ่านค่าได้จะแสดงออกมาเป็นตำแหน่งโคออดิเนตในระนาบ Y_i ณ ตำแหน่งพิกเซลของภาพโดยที่ i มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 1300 หรือ 1600 แล้วแต่ขนาดของรูปภาพ

กระบวนการตัดกรอบรูปภาพ (Crop image)

กระบวนการตัดกรอบรูปภาพ (Crop image) จะใช้ในการตัดกรอบภาพที่ได้จากการถ่ายภาพที่เราต้องการประมวลผลเฉพาะบางจุดที่เราต้องการของรูปภาพ จะทำการตัดส่วนที่ไม่ต้องการออกไปเพื่อให้ประมวลผลรูปภาพได้เร็วขึ้น โดยการตัดกรอบรูปภาพที่ไม่ต้องการซึ่งมีการกำหนดพิกัดของรูปภาพ 2 จุดคือจุด A

และจุด B ดังรูป Figure 3 โดยใส่พิกัดพิกเซลที่ต้องการตัดกรอบภาพ 4 ค่าคือ X_1, X_2, Y_1 และ Y_2 ซึ่งภาพที่เราใช้ประมวลผลมีขนาด 1080x1920 พิกเซล

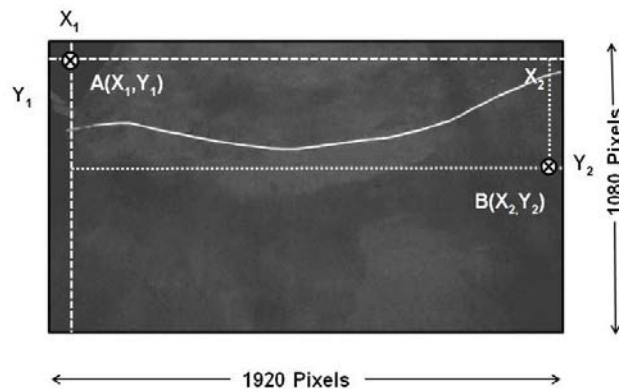

Figure 3 กระบวนการในการตัดกรอบภาพ 2 ครั้งโดยใช้พิกัดของรูปภาพ

การปรับแก้พิกัดเส้นเลเซอร์จากการสำรวจ

(Adjusting the coordinates of the laser survey)

จากการประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ภาพถ่าย (Image processing) การตรวจวัดความลึกของแบบจำลองแม่น้ำด้วยวิธีเลเซอร์โทโพแกรมเรซันซ์ซึ่งทำการตรวจวัดจำนวน 28 หน้าตัดของแบบจำลองกายภาพของแม่น้ำและในแต่ละหน้าตัดทำการตรวจวัดหน้าตัดละ 5 ครั้ง การตรวจวัดเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัดอาจมีการสั่นสะเทือนทำให้พิกัดของเส้นเลเซอร์ มีการย้ายตำแหน่ง จึงต้องทำการปรับแก้พิกัดเส้นเลเซอร์ในแต่ละเส้น โดยการใช้การตรวจวัดครั้งที่ 1 ค่าอ้างอิงและใช้เส้นเลเซอร์เส้นที่หนึ่งเป็น Baseline โดยจะทำการปรับแก้พิกัดเส้นเลเซอร์เข้าหากการตรวจวัดครั้งที่ 1 ที่ละคู่ โดยใช้สมการที่(2)และสมการที่(3)

$$X_i'' = (X_i \times S) + O \quad (2)$$

$$Y_i'' = [Y_i + LH] + \left[\left(\frac{X_i}{N} \right) \times RH \right] \quad (3)$$

โดยที่

X_i = ค่าพิกัดของ X_i เดิมเมื่อ $i = 1, 2, \dots, N$

Y_i = ค่าพิกัดของ Y_i เดิม เมื่อ $i = 1, 2, \dots, N$

S = การปรับยืด-หดเส้น (Horizontal scale) ซึ่งค่า S จะใช้ค่าคงที่เท่ากับ 1 แต่ในกรณีที่เส้นมีความต่างกันมากสามารถปรับโดยใช้ค่าในช่วง 0.9 – 1 จะเหมาะสมกว่า

O = การเลื่อนตำแหน่งเส้นในแนวราบ (Horizontal offset) ซึ่งค่า O จะอยู่ระหว่าง -100 ถึง 100 Pixels

LH = ปรับค่า Y_i'' ของเส้นเลเซอร์ใหม่ในแนวตั้ง (Vertical) เพื่อให้เท่ากับค่า Y_i เส้นเลเซอร์จากการตรวจวัดครั้งแรก ค่า LH จะมีค่า -100 ถึง 100 Pixels

RH = ค่าคงที่ในการขยับส่วนที่เหลือของรูปตัดใหม่ให้เท่ากับค่าการตรวจวัดครั้งแรก ค่า RH จะมีค่า -100 ถึง 100 Pixels

N = จำนวนพิกเซลในแนวราบที่วัดได้มีค่า 1,600 Pixels

ในการปรับเส้นเลเซอร์ใช้การหาผลรวมกำลังสองน้อยที่สุด (Sum of square of error) ดังแสดงในสมการที่ (4) คัดค่าผลต่างระหว่างพิกัดของเส้นเซอร์เส้นที่ 1 ที่ใช้เป็น Baseline กับพิกัดของเส้นเลเซอร์ของการตรวจวัดครั้งที่ 2,3,4 และ 5 ตามลำดับโดยทำการปรับแก้เป็นคู่ๆ เพื่อให้ได้ค่าผลรวมของค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองมีค่าต่ำที่สุดดังสมการที่ (4), (5) และ (6)

$$\text{Min} \sum_{i=1}^N (Y_i^1 - Y_i'')^2 \quad (4)$$

$$\text{Min}(X_i \times S) + O \quad (5)$$

$$\text{Min}[Y_i + LH] + \left[\left(\frac{X_i}{N} \right) \times RH \right] \quad (6)$$

โดยกำหนดภายใต้เงื่อนไข (Constraints)

$$\begin{aligned} 0.9 &\leq S \leq 1 \\ -100 &\leq O \leq 100 \\ -100 &\leq LH \leq 100 \\ -100 &\leq RH \leq 100 \end{aligned}$$

Y_i^1 = ระยะ Y ของเส้นเลเซอร์จากการตรวจวัดครั้งที่ 1

Y_i'' = ระยะ Y ของเส้นเซอร์ที่มีการปรับค่าของเส้นเลเซอร์จากการตรวจวัดครั้งที่ 2-5

โดยการหาค่าผลต่างที่น้อยที่สุดจากสมการที่ (4), (5) และ (6) คือ $\sum_{i=1}^N (Y_i^1 - Y_i'')^2$ ให้มีค่าน้อยที่สุดซึ่งการหาค่าคำตอบที่ดีที่สุดต้องใช้วิธีการหาค่าตอบที่ดีที่สุด (Optimization) เข้ามาหาค่าโดยกำหนดตัวแปร 4 ตัวแปร คือ S , O , RH และ LH จากนั้นทำการกำหนดเงื่อนไขของตัวแปรทุกตัวโดยดูค่าขอบเขตของเงื่อนไขจากคำอธิบายของสมการที่ (2) และสมการที่ (3)

การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือตรวจวัด

(The precision of measurement).

หลังจากทำการปรับแก้พิกัดโคออดิเนตของเส้นเลเซอร์ทั้ง 5 เส้นจากนั้นนำผลที่ปรับแก้แล้วมาคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ 2 วิธีคือ

- 1) การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือตรวจวัดด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.)
- 2) การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือตรวจวัดด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

โดยทั้งสองวิธีนำค่า Y_i^j ที่ผ่านการปรับแก้พิกัดมาแล้วตามที่ได้กล่าวถึงในหัวข้อการปรับแก้พิกัดเส้นเลเซอร์จากการสำรวจจากค่า Y_i'' ที่ปรับแก้จะทำการเขียนรูปแบบใหม่ให้เข้าใจได้ง่ายเป็นค่า Y_i^j คือพิกเซลในแนวตั้งหรือด้านที่เป็นความลึกของหน้าตัดคลองเมื่อมองจากภาพถ่ายเส้นเลเซอร์โดยดูจากด้าน Depth (Pixels) ใน Figure 5 โดยที่ i คือจำนวนพิกเซลของรูปภาพในแนวราบคือด้าน Width (Pixels) ใน Figure 5 โดยที่ j มีค่า

$i = 1, 2, 3, \dots, 1600$ พิกเซล และ j คือครั้งที่ตรวจวัดด้วยเลเซอร์ไทรแองกูเรชั่น ซึ่ง j มีค่า $j = 1, 2, 3, 4, 5$ จากนั้นนำค่า Y_i^j ที่ตรวจวัดแต่ละครั้งมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือซึ่งมีการตรวจวัดซ้ำในแบบจำลองทางน้ำ กม.20+700 จำนวน 5 ครั้งในแต่ละหน้าตัด (Cross section) ของแบบจำลองลำน้ำ ซึ่งมีทั้งหมด 28 หน้าตัด มีความยาวรวมของแบบจำลอง 15 เมตรซึ่งมีการคำนวณความเที่ยงตรงทั้งสองวิธีดังนี้

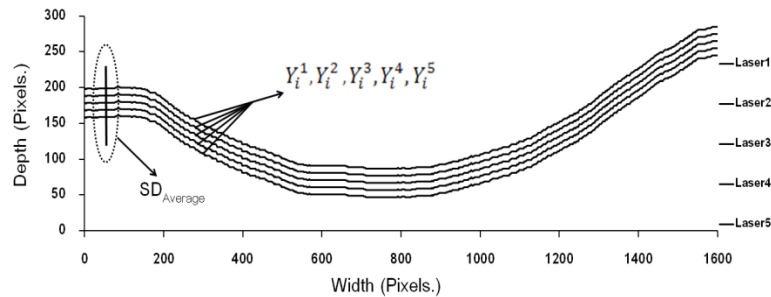

Figure 5 การตรวจวัดของเครื่องมือเลเซอร์ไทรแองกูเรชั่นทำการตรวจวัด 5 ครั้งต่อหนึ่งหน้าตัดของแบบจำลองทางน้ำซึ่งทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

1) การหาความเที่ยงตรงด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.)

ทำได้โดยใช้การเปรียบเทียบค่า Y_i^j ของเส้นเลเซอร์ที่ทำการตรวจวัดทั้ง 5 ครั้งโดยเริ่มเปรียบเทียบทีละพิกเซลของภาพซึ่งในภาพที่ทำการตรวจวัดจะมีจำนวน 1600 พิกเซลในด้านยาวแนวราบของรูปภาพ ในแต่ละพิกเซลของรูปภาพพิจารณาที่แนวราบจะมีค่า Y_i^j ที่ได้จากการตรวจวัด 5 ครั้ง จำนวน 5 ค่าจากนั้นทำการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่า $Y_i^1, Y_i^2, Y_i^3, Y_i^4$ และค่า Y_i^5 . ในแต่ละพิกเซลของรูปภาพโดยเริ่มตั้งแต่พิกเซลหลักที่ i เท่ากับ 1 ทำไปจนถึงพิกเซลที่ 1600 จากนั้นทำการหาค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 1600 พิกเซลเพื่อต้องการทราบค่าความเที่ยงตรงของหน้าตัดนั้นๆ ซึ่งแสดงในรูปส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยสามารถคำนวณได้จากสมการที่ (5)

โดยที่ กำหนดให้ $N = 5$ ครั้ง , $M = 1,300-1,600$ Pixels.

โดยค่า M ในแต่ละหน้าตัดที่ทำการตรวจวัดจะมีค่าอยู่ในช่วง 1300- 1600 Pixels

$$\bar{S} = \frac{\sum_{i=1}^M \sqrt{\sum_{j=1}^N \frac{(Y_i^j - \bar{Y}_i)^2}{N-1}}}{M} \quad (5)$$

2) การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือตรวจวัดด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient)

Cohen et al (2002) ได้กล่าวถึงการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน หรือบางครั้งเรียกว่า สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างค่า Y_i^j ของการตรวจวัดครั้งที่ 1-5

โดยที่ $j = 2, \dots, 5$ และ i มีค่าเท่ากับ $i = 1, 2, 3, \dots, 1600$ จากนั้นกำหนดให้ Y_i^1 ค่าอ้างอิงซึ่งเป็นค่าของการตรวจวัดในครั้งแรกและนำค่า Y_i^2, Y_i^3, Y_i^4 และค่า Y_i^5 มาหาความสัมพันธ์แล้วทำการเปรียบเทียบเป็นคู่ๆตามลำดับโดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ดังสมการที่ (6)

$$r = \frac{[N \sum_{i=1}^M (Y_i^1 Y_i^j)] - [\sum_{i=1}^M Y_i^1 \sum_{i=1}^M Y_i^j]}{\sqrt{[N \sum_{i=1}^M (Y_i^1)^2 - (\sum_{i=1}^M Y_i^1)^2][N \sum_{i=1}^M (Y_i^j)^2 - (\sum_{i=1}^M Y_i^j)^2]}} \quad (6)$$

เมื่อ

Y_i^1 = ค่าอ้างอิงซึ่งเป็นค่าของการตรวจวัดในครั้งแรก

Y_i^j = ค่าจากการตรวจวัดด้วยเลเซอร์ครั้งที่ 2-5

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 5

M = จำนวนพิกเซลในแนวราบที่วัดได้มีค่า 1,600 Pixels

Temeepattanpongsa and Theprasit(2015) ได้กล่าวถึงการบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสหสัมพันธ์ในระดับน้อย หรือไม่มีเลยสำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Table 1 Hinkle (1998) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
.90 – 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.70 – .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 – .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 – .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 – .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

สำนักงานทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2558) ได้กล่าวว่าค่าความเที่ยงของเครื่องมือเมื่อคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไปถือว่าเครื่องมือหรือแบบวัดที่สร้างขึ้นมามีความเที่ยงตรง

การสอบเทียบการสำรวจหาความลึกแบบจำลองทางกายภาพของลำน้ำโดยวิธีเลเซอร์โทรแองกูเรชั่น (The survey calibration of river model by laser triangulation technique)

การสอบเทียบการสำรวจหาความลึกแบบจำลองทางกายภาพของเลเซอร์โทรแองกูเรชั่นจะเปรียบเทียบกับ การสำรวจโดยใช้สคูเกจในการหาความลึกของแบบจำลองทางกายภาพของแม่น้ำซึ่งติดตั้งดังในรูป Figure 6 โดยสคูเกจจะทำการสำรวจจำนวน 3 ครั้งและหาค่าเฉลี่ยซึ่งสคูเกจสำรวจจำนวน 20 จุดแต่ละจุดห่างกันจำนวน

5 เซนติเมตรและมีความยาวหน้าตัดในการสำรวจ 1 เมตร จากนั้นนำความลึกเฉลี่ยที่ได้จากการสำรวจด้วยฮุคเกจ มาเปรียบเทียบกับความลึกที่หาจากวิธีเลเซอร์โทรแองกูเรชั่นจำนวน 20 จุดในหน้าตัดเดียวกัน

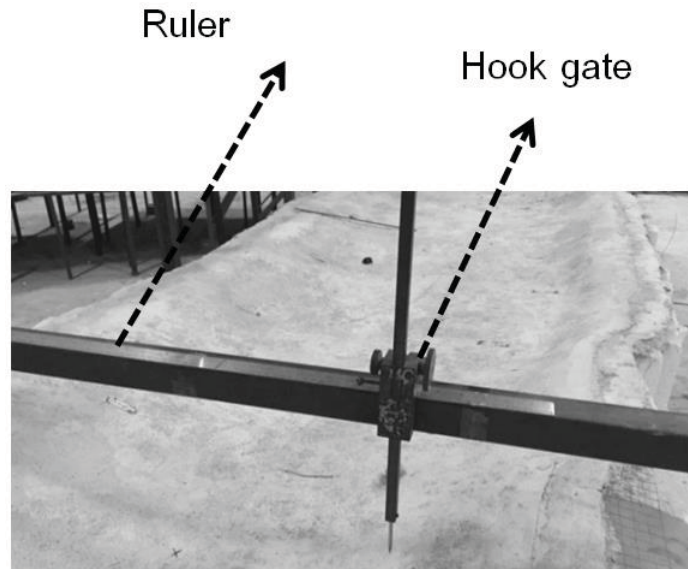

Figure 6 การติดตั้งฮุคเกจในแบบจำลองทางน้ำเพื่อตรวจวัดหาความลึก

เพื่อเปรียบเทียบหาค่าความถูกต้องของเครื่องมือสำรวจด้วยวิธีโทรแองกูเรชั่นโดยคำนวณจากสมการเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์(Relative error)ดังสมการที่ (7)

$$\% \text{Relative error} = \left| \frac{D_L - D_H}{D_H} \right| \times 100 \quad (7)$$

โดยที่ D_L คือ ค่าความลึกที่ได้จากการสำรวจด้วยวิธีเลเซอร์โทรแองกูเรชั่น และ D_H คือ ค่าความลึกที่ได้จากการสำรวจด้วยฮุคเกจ

การคำนวณค่าความถูกต้องของเครื่องมือสำรวจใช้สมการที่ (9)

$$\% \text{Accuracy} = 100 - \% \text{error} \quad (9)$$

ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลจากการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือด้วยวิธีการหาค่าความเที่ยงตรงด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิธีการหาค่าความเที่ยงตรงด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันจำนวน 28 หน้าตัดในแบบจำลองแม่น้ำ โดยทำการทดสอบตรวจวัดด้วยเลเซอร์โทรแองกูเรชั่นจำนวน 5 ครั้งต่อหนึ่งหน้าตัดมีผลการตรวจวัดดังนี้

Table 2 The result between Laser triangulation technique and Hook gate technique

Measurement	Time to survey (sec)/section	Precision		Calibration	
		\bar{S} (mm.)	\bar{r}	\overline{AE} (mm.)	\overline{RE}
Laser	1	0.480	0.999	0.3	0.54%
Hookgate	1200	0.151	0.999		

\bar{S} = Average value of standard deviation, \overline{AE} = Average value of Absolute error,

\overline{RE} =%Average value of Relative error, \bar{r} = Average value of Correlation coefficient

ผลจากการหาความเที่ยงตรงโดยวิธีเลเซอร์ไทรแองกูลเรชันได้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งหมด 28 หน้าตัด ได้ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.480 มิลลิเมตร และสุคเกจได้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.151 มิลลิเมตร ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทั้งสองวิธี มีค่าใกล้เคียงกันคือ 0.999 ดังแสดงใน Table 2 เวลาที่ใช้ในการตรวจวัดวิธีเลเซอร์ไทรแองกูลเรชันใช้เวลาหน้าตัดละ 1 วินาที วิธีสุคเกจใช้เวลาหน้าตัดละ 20 นาที

ผลของการสอบเทียบการตรวจวัดหาความลึกแบบจำลองทางกายภาพของลำน้ำโดยวิธีเลเซอร์ไทรแองกูลเรชันกับเครื่องมือสุคเกจซึ่งเป็นการวัดแบบตรงมีค่า (Direct measurement) ค่าคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (Absolute error) แตกต่างกันโดยเฉลี่ยทั้ง 20 จุดที่ตรวจวัดในหน้าตัดเดียวกันมีค่าเท่ากับ 0.3 มิลลิเมตร และคิดเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์เท่ากับ 0.544% ดังแสดงใน Figure 7

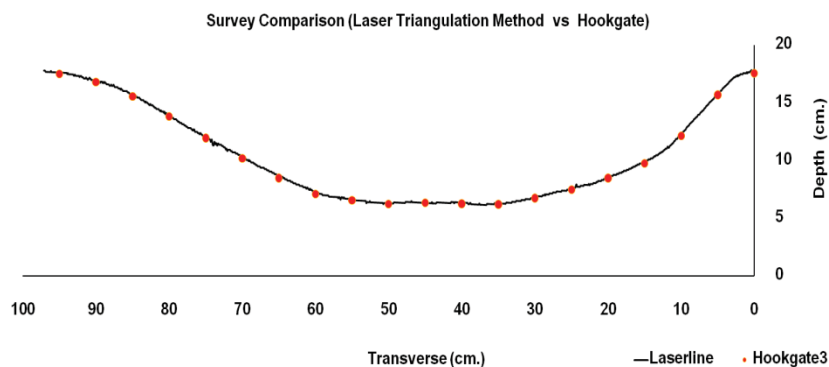

Figure 7 ผลของการตรวจวัดแบบจำลองทางน้ำด้วยวิธีเลเซอร์ไทรแองกูลเรชันเปรียบเทียบกับ การตรวจวัดด้วยสุคเกจ

สรุปผลและเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่องมือสำรวจด้วยวิธีการเลเซอร์ไทรแองกูลเรชันเพื่อต้องการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือสำรวจและตรวจสอบค่าความถูกต้องของเครื่องมือสำรวจโดยสอบเทียบกับการใช้เครื่องมือสุคเกจตรวจวัด

จากการสอบเทียบเครื่องมือเลเซอร์ไทรแองกูลเรชันกับเครื่องมือสุคเกจได้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (Absolute error) แตกต่างกัน 0.3 มิลลิเมตร ซึ่งมีค่าไม่ถึง 1 มิลลิเมตร เป็นค่าน้อยมากเมื่อเทียบกับความยาวของหน้าตัดคลองที่สำรวจกว้าง 1.3 เมตร และเมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีเลเซอร์ไทรแอง

กูเรชั่นเปรียบเทียบกับค่าการสำรวจด้วยสคูเกจมีค่าเท่ากับ 0.999 ซึ่งตามเกณฑ์ของ สำนักงานทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2558) ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเมื่อคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไปถือว่าเครื่องมือหรือแบบวัดที่สร้างขึ้นมา มีความเที่ยงตรง จึงอนุมานได้ว่าเครื่องมือมีความถูกต้องในการตรวจวัดและมีความเที่ยงตรงเมื่อทำการตรวจวัดซ้ำหลายๆครั้งได้ค่าใกล้เคียงกับค่าเดิม

ข้อจำกัดในการทำงานจริงของการตรวจวัดแบบเลเซอร์ไทรแองกูลเรชั่นมีอยู่ 4 ปัจจัย คือ 1) การสั่นสะเทือนของเครื่องมือตรวจวัด 2) มุมอับในส่วนที่กล้องไม่สามารถมองเห็น 3) แสงที่มากเกินไป 4) สิ่งแปลกปลอมที่ตกอยู่ในแบบจำลอง ควรมีการตรวจสอบและควบคุมปัจจัยต่างๆที่เข้ามามีผลกระทบต่อความแม่นยำ (Precision) ของเครื่องมือและความถูกต้องของค่าที่วัดได้เมื่อเทียบกับเครื่องมือที่มีมาตรฐานจะมีค่าความคลาดเคลื่อนของเครื่องมือตรวจวัดจึงต้องควบคุมตัวแปรที่มีผลต่อการทดสอบให้มากที่สุดและระมัดระวังในการตรวจวัด

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณห้องปฏิบัติการชลศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนที่ให้การสนับสนุนการสำรวจทางน้ำด้วยเทคนิคการใช้เลเซอร์ไทรแองกูลเรชั่นทั้งเครื่องมือที่ใช้สอบเทียบและบุคลากรในการสนับสนุนงานวิจัยนี้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานทะเบียนและประมวลผล, 2558. เทคนิคการหาคุณภาพเครื่องมือในงานวิจัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

Cohen, J., Cohen P., West, S.G., & Aiken, L.S., 2002. Applied multiple regression/correlation analysis for the behavioral sciences (3rd ed.). Mahwah, New Jersey.

Forest, J. C. , 2004. New methods for triangulation-based shape acquisition using laserscannes. JoaquimSalvi i EnricCabruja, Spain.

Gonzalez, R. C. , 2008. Digital Image Processing. Third Edition. Upper Saddle River, New Jersey.

Hinkle, D.E, William ,W. and Stephen G. J., 1998. Applied Statistics for the Behavior Sciences. 4th ed. Houghton Mifflin, New York.

Temeepattanpongsa, S. and Theprasit, C. 2015. Comparison and Recalibration of Equation for Estimating Reference Crop Evapotranspiration in Thailand. Kasetsart J. (Nat. Sci.) 49: 772-784